

## [Transcript] Vinohradská 12 / Jak to bylo se státními vyznamenáními

Vynohradská 12 letos opět bojuje v anketě Českého internetu Křišťálová lupa.

A tak pokud nás rádi posloucháte,

budeme moc v děční zaváž hlas na webu křišťálová.lupa.cz.

Díky, že jste s námi.

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vynohradská 12.

Osobnosti kultúry a politiky nebo taky bojáky a zachránce životů ocenil prezident Petr Pavel.

Nejvyšší ocenění řát Bílé Holva převzal například bývalý premiér Petr Pithard

nebo někdejší šef ústavního soudu Pavel Rihetský.

Vůvodů ke zdravému sebevědomí máme mnoho.

A to za přítomnosti desítek vyznamenaných, kteří jsou toho tím nejlepším důkaze.

Mezioceněnými je taky s Denamašvínová Mlačvím,

seračlena odbojové organizace Tři Králové.

Do čela hradní stráž uhodil projev pronesl vyznamenání rozdál.

První 28. říjen Petra Pavela. Jaký byl? Koho prezident ocenil.

A kdo ve Vladislavském sále chyběl?

K tomu všemu se dostaneme s naším politickým komentátorem Petrem Hartmanem.

Dnes je pondělí 30. října.

Dobrý den Petře, vítejte tady ve Vinohradské 12.

Dobrý den.

Jak jste si užil o suma 20. říjen?

Užil jsem si, takže jsem si byl vědom toho,

že státní svátek nerozdíl možná od některých spoloupčanů

a zároveň jsem nevyn dával nějakou slavnostní uniformu

a nemýřel do úlic, protože ani žádnou takou uniformu nemám,

takže jsem tak sledoval dění na státní svátek

a očekával, co se bude dít večere, kdo bude mezi vyznamenání mě

a co například za znísúst prezidenta republiky.

Až náže je to taková uhilka, ale je to upřímně řečeno.

Tak je to vaše práce.

Nicméně, vy už trošku předstředlu.

Je to mě zaujálata vtipná scénka Zvítkova,

jak Petr Pavel Tukl do čela člena hrádního stráže

o milem přílišťěžkou standardu.

No tak bylo to takové komické spěstření a poukaz na to,

že asi vojáci mají kvalitní čepice, protože ten příslušník

té hradní stráže neutripěl žádnou újmu,

takže se vlastně nic tak zásedního nestal.

Projev Petra Pavela večer to byl vrchol 28. řík na roku 2023.

Vždycky se očekává, že slavnostní večer by měl být tím vyvrcholením.

Očekává se, co zazní svůst prezidenta republiky

a také se očekává, jak přistoupí k udělování

státních vyznamenání.

A když už používám to slovo očekávání a očekává,

tak jakoždy lidé očekávají různé věci od hlavistátů,

že zazní v tom projevu.

Takže je přirozené, že když pronesete projev takto sledovaný, tak nikdy nedocílíte toho, že by všichni vás pochválili a pokud nejste mimořádně úspěšní, tak také nedocílíte toho, aby vás zároveň všichni kritizovali.

Někteří chválili, byl to přístátnický, toho večera nejlepší, velmi důstojný projev, ale taky moc pak dlouhý, neinspirativní, tolik reakce komentátoru nebo některých politiků.

Za vás byl jaký?

Tak je pravda, že pokud někdo očekával nějakou zásadní převratnou myšlenku, tak se jí nedocikala, myslím si, že ani to očekává, ani nebylo správné.

Už postopáte, slavíme založení naší republiky.

Půdle mého názoru Petr Pavel připoměl různé věci, které možná považujeme za samozřejmé, ale úplně samozřejmé nejsou, a je dobře, že byli zdurazněni, když je to to, že bychom si nalíbí tvěromy našeho členství v NATO v Evropské Unii.

Česká republika je vzahraníci slyšet a v rostoucí míře v tom dobrém.

Také toho, že u nás trpíme takovou věcí, že kdy se něco nedáří, tak často ho říjeme o tom, že za tom, že Brusel, ale on správně upozornil na to, že Brusel není někdo cizí, ale Brusel jsme také my, protože jsme člen Evropské Unie, tak když máme určitá omezená práva, nebo omezené možnosti rozhodovat o těch věcích, tak přeci jenom se na tom spolu podílíme, a můžeme být aktivní, nemusíme někde sedět v koutě a čekat, až se něco upeče.

Máme podobné šance, jako všechny ostatní členství země.

No, ale Peter Pavel právě v tom projdu také připomíná toho, že není správné hovořit o České republice a vydávace za malou země, že zas tak malé a bezvýchámní nejsme.

On říkal, jsem herdým Čechem, ale cítím jsou náležitost s Evropou.

Evropa je náš domov.

Společný Evropský projekt, není bezchyp,

ale je to projekt,

který má ty nejlepší motivace a cíle.

Byl to podle vás hodně pro Evropský projev?

Tak byl to pro Evropský projev.  
V tom slova smyslu,  
že nespochybněval naše členství v Evropské Unii,  
že hovoril o tom,  
že to členství přináší pozitivané  
jenom na malé celé Evropě.  
Připomenul tam tu skutečnost,  
která se dlouhá leta je vele samozřejmě  
v konfrontaci z dění na Ukrajině.  
Samozřejmě není to znamená to,  
že Evropská Unie neprispívá  
a jenom ke ekonomické prosperitě  
těch členských zemí,  
ale také k zachování míru  
v Evropě a lespon v té části,  
na které leží členské země Evropské Unie,  
že právě členské země Evropské Unie  
od doby vzniku mezi sebou neválčí,  
ale spojné vojencky.  
Já jsem si poznamenal ještě jednu další citaci,  
líbil se mi hodně výňatek s filmu Batman,  
padáme pro to, abychom se naučili znovu vstát.  
A pak taky budu citovat,  
chtěli jsme svobodné volby, demokraci,  
svobodu a tržní ekonomiku,  
chtěli jsme na západ, do Evropské Unie a do NATO,  
a když se to vše pomalu naplnilo,  
jako bychom stratili směr a odhodlání.  
Konec citá to je docela trefné, ne?  
Je to trefné v tom slova smyslu,  
protože mnozi různí politologové,  
filozofové, sociologové a tak dále upozorní  
na to, že skutečně česká politika  
v posledních letech byla politikou  
krátkodobých cílů.  
To znamená někdy řešení těch problémů,  
které ad hoc nastanovali,  
že chybělá, chybí nějaká vize,  
kam by Česká republika dále měla směřovat,  
že skutečně na začátku 90. let byl jasný cíl  
ukotvice v těch demokratických  
západu Evropských nebo  
Euroatlantických uskupeních,  
jako je na to, jako Evropská unie,

což se podářilo, a pak možná,  
že skutečně jsme stratili  
nějakou vizitou, kam by ta Česká republika  
měla směřovat, no a Peter Pavel  
naznačil, že by bylo záhodno,  
aby chom měli ambice,  
aby chom se třeba snažili o to  
stáče Českou republikou  
ve stylu Československá první republiky,  
kdy je tehdy Československou  
podle různých statistik patřilo  
v předním zemím nejenu v Evropě,  
ale dokonce i na celém světě.  
Peter Pavel taky řekl, že odvahá odhodlání  
snaha a píle přinášejí výsledky,  
a že to nám dokazuje příběhy lidí,  
kterým bude udělovat  
sobotu, tedy státní vyznamenání,  
což pak taky učinil.  
Vladislavský sál nikdy nebude  
dost velký na to, aby se do něj  
vešli všechny takové příběhy,  
dodal k tomu tím, který uvodil to předávání,  
při čemž ocenil asi 60 lidí,  
jako první móbil propůjčen  
Rád Bílé Holva Petru Pithartový,  
někde jsi můj předově české vlády  
ještě v rámci federace.  
Prezident Republiky propůjčuje  
Rád Bílé Holva občanské skupiny  
první třídy,  
panu docentu doktoru práv Petru Pithartový,  
tak myslíte si, že to se tak nějak  
čekalo, že by to měl dostat.  
Zvláště vynikající zásluhy ostát  
v oblasti politiky.  
Já bych jen navázal na ta sluva,  
která jste citoval Petra Pavlá,  
protože to byl velmi zajímavý moment  
v toho projevu, protože  
v poslední době možná,  
že někdy v minulosti to zaznělo  
takový znalec jednotlivých projev  
za těch více než 30 let nejsem,

ale že on zmínil to,  
že ocenění by zasloužili  
i mnozí lidé, kteří  
v tom běžném životě se chovají  
správně tak, aby měli  
ať už zmínil děti,  
kteří bojují proti těm,  
ať už zmínil lidí,  
kteří se starají o své blízké,  
kteří z nějakých důvodů  
to pomoc potřebují, nebo nejsou to  
ani blízcí a jsou to skrátka lidé,  
kteří dělají dobré věci  
a dost často za ně nejsou  
náležitě oceniváni, takže to bylo  
docela zajímavé a když bych sem  
měl vrátit do Petru Pithartový,  
tak myslím si, že nebylo  
zrovna velké překvapení,  
že Petr Pithart získal rád  
bílého lvá, že získal  
v té řadě, protože si to ocenění  
zaslouží a on  
získal sloužadu různých  
ocenění v zahraničí a jak už to tak bývá,  
tak doma se dočkala  
řící s velkým, s velkým odstupem  
a ukazuje se právě na osudu  
Petra Pithartový zajímavý příběh  
a to je příběh toho,  
že on vlastně to ocenění  
mohl získat dříve, že  
pokud v něčem panovala schodát  
mezi Milošem Zamanem a Petrem Pavlém,  
takto mimo jiné byla  
dana ocenění Petra Pithartový  
ale v čem se ten přístup  
lišil byl v přístupu Petra Pithartový  
který podle mého názoru nemá  
zapotřebi za každou cenu se hnádza  
nějakým viznamenáním, ale chce  
získat ocenění od lidí,  
které respektuje a kterých si váží  
a on dal tím gestem na jevo, že

skrátka od Miloše Zamaná  
to viznamenání převzít nechce, takže  
žádné tehdy nedostal.  
Spolu s Pithartem mezi těmi prvními  
oceněnými byly například  
Charles Schwarzenberg nebo  
Pavel Rychec, ale když se  
zmínil Petra Pithart jako muže, který  
už v minulosti dostal mnoho i v zahraničí  
cen a v České republice ne, tak  
si musím zpomenout na rozvol  
Monsignora Českého katalyckého kněze  
Tomáše Halíka, který v České televizi  
taky zminoval, já už mám těch cen  
spoustu a na to České  
viznamenání jsem teď čekal a teprve  
teď jsem ho dostal. No ale právě  
kdybychom zmínili Tomáše Halíka, tak on  
se vyhadřoval opakovaně,  
že kdyby takovéto ocenění mu  
chtěli udělit bývalí prezidenti  
měl tím na mysli Václava Klausen  
nebo Miloše Zemana, tak by se zachval  
podobně jako Petr Pithart, to znamená,  
že bylo takovéto ocenění nestal.  
Pořád, když další dvou prezidentu bych  
znamenání nedostal a ani asi  
nevzal. Řekal  
mnoha rozhovorej, že by  
určitě stál o ocenění od Václava Halíka  
ale to ocenění získat nemohl, protože  
on byl v té komisy, která poslovala  
na rýna státní významání, tak by  
bylo zvláštní výby, tedy doporučil  
sám sebe tak za  
takový narcisne. Myslím si,  
že v Čechách člověk dostává  
významání až po smrti. Takže  
jsem příjemně překvapen,  
že to mojej smrti trošku anticipovali.  
Byly tu i  
jiní, kteří, si na koniec  
teď v roce  
2023, proto

významení přišli v minulosti  
odmítli nebo prostě významení  
od minulých prezidentů být  
nechtěli, vládími do výmyslů,  
spěvák, astrofyzik, jihřik, rigar  
předal byste ještě nějaká další jména.  
Ida Klarová a pak je  
zajímavý osud, o kterém  
sného hořil, také  
Pavla Rycheckého, protože  
už významenán být měl, ale zledem  
k tomu, že v Dubě covidu byla  
jedna, tato slavnost  
zrušená a byla posunta o rok, tak  
během toho roku se událo mnohé  
to znamená, že Pavle Rychecký se kriticky  
vyjadřoval na adresu prezidenta  
lidí z jeho okolí, jak přistopují  
například české ústavě a také  
některé výroky ústavního  
soudu nebyly pohutí  
prezidentově a jeho okolí, takže  
došlo k tomu, že když se potom  
udělovala státní významení, tak na jednou  
Pavle Rychecký v tom seznamu  
nebylo, no, aby to nebylo málo, tak pak  
nebyl ani seznamu hostu, kteří  
se měli toho slavnostního večera  
časnit, což je další  
takový moment, o kterém by se dalo hovořit,  
to znamená, že podlouhé  
době smese leto z 28. říná  
vrátili k tomu, co má být  
samozřejmě, to znamená, že na takto  
významnou oslavu státního  
svátku jsou zváni lidé, ne, na základě  
osobních simpatí, antipatí, ale  
jsou tam zváni především lidé,  
kteří reprezentují určité  
institute, určité funkce  
ve souhledu na to, jaký mají vztah s  
publiky, a to v minulosti nebylo,  
pak pochopitelně záleží na těch lidé,  
kdy jsou pozvání, zde to

pozvání přijmou a zúčastní se, protože nikdo není nuce, nebo nějak eskortován hrad, aby se dostavil do Vladislavského sálu, takže pak je to na jejich zvážení, ale myslím si, že ze strany hradu, ze strany prezident republiky má být automaticky adresováno taková to pozvánka lidem, kteří zastávají určité významné funkce a představního soudu, nebo rektorů děkanů a tak dále do této kategorie patří. Nucen ani eskortován nebyl nahrát letos bývalý prezident Miloš Zeman. Proč se rozhodl podle vás nepřijmout to pozvání? Proč tam nebyl? On nejdříve používal takové divné výmluvy o tom, že má jiný program a menoval tam dvě akce, ta jedná akce bez pochyby proběhla leta druhá, tu se mi tedy nepodařilo dohledat, když jsem intenzivně pátral v programu Vodomu na stránkách Česko-Izraelské obchodní komunii tak myslím si, že žádná akce 28. října nebyla na to se Miloš Zeman povodně odvolával, pak právě v den státního svátku přiznal, že nechcem mluvit o stávajícím prezidentově ošklivě a že slušně a pozitivně o něm mluvit nemůže, takže na ten večer nedorazí, ale myslím si, že on byl pozván na slavnostní večer k státnímu svátku proto, aby nějak mluvil prezidentovy republiky, ale aby se tam jako bývalý prezident zúčastnil, myslím si, že názorný příkladem toho, jak se má chovat



bývalý prezident, byť třeba  
není natřen ze svého  
dalšího nástupce, nebo není  
asi natřen ani z toho, co zazlaznilo  
z jeho úst, při tom slavnostní  
večeru byl Václav Klausky. Oni si  
ho kamery vždycky vyberou.  
Ale on se zúčastnil  
důstojně se zúčastnilo toho večera  
je jednou, že se vám nepodačilo dohledat  
a první, která se uskutečnila, kde  
chtěl Miloš Zeman být raděj, než  
ve Vladislavském sáhleta byla.  
To byla akce Českého  
svazou bojovníku za svobodu  
taková ta organizace,  
která je mnohde kritizována za to,  
že je spíše  
pro ruská,  
že není  
toho organizací, kterou by měla  
být v půměrech demokratické  
České republiky dokonce se  
sporyl to, jakým způsobem být  
státně, ale nebo neměl podporovat a tak dále.  
Řád Tomáše Garika Masarykan.  
Zavenikající zásluhy  
o rozvoji demokracie, humanity  
a lidská práva.  
Petr Pavel udělil toho  
slavnostnýho večera 28. Řína  
Martěku Bišové.  
Ono to vypadá jako primá,  
ale pro lidi to znamená  
závazek, samozřejmě.  
Tomáše Halíkovi, Milano Uhudemu,  
ale taky s deně mašínové  
na výročí vlastně 80 let  
od útěku jejich bratrus  
Československa.  
Proč se nakonec podle vás Petr Pavel  
nerozhodl ocenit bratry, mašiny a chápete  
možná to ocenění z deny mašínové  
jako takové chytré rozhodnutí

i z ohledem na to, že právě ona tady zůstala  
a ona musela snázet všechny ty útrapy  
od STB a tak dále.

Podle mého názoru nevybočil z rady  
svých předchůců, protože ani Václav Havel,  
ani Václav Klaus, ani Miloš Zeman  
a to měli bratry mašiny  
a myslím si, že většinou  
k tomu měli stejný důvod  
to znamená tu rozpolcenost  
české společnosti, kdy  
na jedné straně jsou vnímáni  
jako hrdinové, kteří bojovali  
proti komunistickému režimu  
a při svém boji  
dá se říci zabily  
také některé lidi, kteří možná  
nebyli zrovna těmi bojovníky  
toho komunistického režimu  
aby tak to museli skončit  
a považují tyto činy za vraždy  
někdo to považuje za hrdiny odpor  
který byl  
součástí toho života v 50. letech  
ono je to velmi složité  
na posuzování i z toho důvodu  
že většinou se na to díváme  
dnešními očima a nežijeme  
v těch 50. letech  
kdy skutečně ta atmosféra  
ve společnosti byla velmi vyhrócená  
kdy  
hrozilo nebezpečí, že vás nikdo udá  
skončíte na 10 let  
ve vězení nebo naši beníci  
a tak dále, takže v tomto prostředí  
se Bratří mašinové pohybovali  
probojovali se na západ  
tam byli v přesvědčení  
že brzy nastane další  
válka proti komunismu  
že oni přispějí k tomu, že komunismus  
v Československu padne a tak dále  
takže je tam značná

část veřejností  
jinak nakloněná Bratru mašinu  
než ta druhá a prezident Republiky  
stejně jako jeho předchůci se skrátka dozodil  
že to nechce řešit  
tím, že by se jednoznačně přiklonil na jednu stranu  
a to by znamenal jí udělil  
Nicméně, jak jsem potom četl  
na sociálních sítích o Martiná Rezníška  
komentátor a moderátora  
České televize, který komentoval  
ten slavnostní večer pro Českou televizi  
a který odezíral od úst  
oceněné z deny mašinové  
tak taprí Petru Pavlovy říkala, že to je  
nebo že to bude  
jako ocenění  
nejenom své, ale i svých  
a taky celého třetího odboje  
Tak je to  
přirozená reakce  
a dá se říci, že  
jinak k tomu přistoupit  
nemohla, protože si myslím, že si je  
velmi dobře vědoma toho, čím si její  
bratři prošli vůbec z celá rodina  
jak obtížné bylo  
proti komunizmu bojovat  
a jak to bylo riskantní  
především v těch paresátých letech  
kdy mnoho lidí zkončilo na dlouhá leta  
v komunistických žalářích  
a tohle bylo vždy  
spousta vědců  
spousta výzkumníků  
spousta vojáků  
byla mezi oceněnými  
taky toho slavnostního večera  
a se ještě vrátím k projevu Petra Pavla  
nemusíme ujišťovat naše spojence  
v unii, faliánci  
i v OSN, že se na Českou mohou  
spolehnout o něj to ví  
Petra, býto

i po té, co  
mnoho říná na státní svátech  
vzniku republiky, ministerně  
obranu na sociální síti X  
kde řeší Twitter na vrhla  
vystoupit z OSN  
Vím, že je dnes významný den pro Českou  
a chceme slavit naše stopáté  
výročí republiky  
ale tím to se prostě nedá promečet  
Promiňte mi to  
Přesně před třemi týdny  
Hamás vyvraždil více než 14  
Izraelců  
což je na jejich počet obyvatel více obětí  
organizace Al-Qaeda  
11. září 2001  
ve spojiných státech  
a jenom 14 zemí  
včetně té naší se proti  
bezprecedentnému terroristickému útoku  
zpáchanému teroristi z Hamás  
jasně a srozumitelně postavil  
Stidím se za OSN  
Dlemého názoru nemá Česká republika  
v organizaci, která  
fundí teroristům a nerespektuje  
základní právo na sebe obranu  
co pohledávat. Vystupme  
Tak já si myslím, že to byl  
takový emoční výkřik, který  
nemá nějakou oporu  
v reálném světě, to znamená,  
že skutečně Česká republika  
se nepřipravuje na to, aby  
opustila OSN. V zásádná schoda okolností  
ten stejný den, tak to slavnostní den  
se objeví tato dvě  
protichudná prohlášení od dvou  
významných ustamých činitelnů.  
Jak už to v zahraniční politice bývá  
tak někdy se ozvou různé hlasy,  
ale to stanovisko České republiky  
oficiální, tak to reprezentuje vláda

a může ho různým způsobem  
reprezentovat zahraničí prezident republiky  
a myslím si, že tady  
je v souladu s vládou  
i s ministrstvem zahraničí, že  
ten názor  
ministrně obrany je naprosto jediněly  
a je daný její  
emotivností a její povahou,  
kdy ona je někdy velmi razantní  
a možná, že kdyby  
trošku si zachvala odstup nad let  
a vážila slova, že by udělala lepě  
ostatně  
není to poprvé, co se  
Jana Černochová nějakého kontroversního  
výroku dopustila  
spomeňme si na úlomky raket,  
které dopadli na polské území,  
kde i Poláci, i Američané  
si byli vyromi toho,  
že asi v tom nemají úplně prsty rúsové  
a Jana Černochová  
aniž by si počkala na nějaké  
souvislosti informace a tak dále  
takhned vypustila do ETERU  
různá také emotivní slova,  
která vypadala na to, že  
sverotlantická aliance se chystá  
vyhlásit válku Rusku, že právě  
v její území sverotlantické aliance  
bylo napadenout, takže  
myslím si, že to zapadá do kontextu  
takovýchto vyjádření Jana Černochové.  
Jsou DS, abych tak doplnil pro  
správnost, pro přehlednost,  
nemáte ale dojem, že  
přeci jen Jana Černochová ukradla  
ta světla reflektoru, která měla  
ten večera si patřit právě  
prezidentu republiky.  
Výrok Jana Černochové  
zazřadil pobok  
té schozené čepice prezidentem republiky

standardu, že se to objevovalo  
na sociálních sítích, že  
někdo se tomu zasmál, někdo možná  
přiložil jiný význam, ale  
ta světla reflektoru patřila  
především tomu slavnostnímu večeru  
především těm významným  
a také u prezidenta republiky.  
Takže tak bychom si taky měli  
letošní 28. říjen pamatovat?  
No tak tam je zajímavé to,  
kdo děluje státní vyznamenání  
tak to zbuze různé emoce, ho říze o tom,  
ale za pár měsíců, dejme tomu  
i třeba za rok  
už marně lovíte  
v paměti, kdo vlastně to vyznamenání  
dostal, kdo dostal  
v těch předchozích letech a tak dále  
pokud nejde o nějaký zcela mimořádný  
případ, takže já si myslím,  
že moc toho v paměti lidem  
neudkují, možná, že jim udkují,  
toho, že ten večer, tentokrát  
byl bez velkých emocí  
služe, jsou s prezidenta Republiky  
tentokrát narozděl do jeho předchůce  
zazněli nějaké  
přímé udáčky různých  
profesních skupin nebo lidí a tak dále  
čeho jsme byli v minulosti  
světky, že zkrátka  
ten večer byl po všech stránkách  
důstojný, byť mnozí mohou mít výhrady  
k tomu, co řekl prezident Republiky  
nebo mohou se domnívat,  
že měl být  
významná někdo jiný, že si to zasloužil víc,  
než ten, kdo to vyznamenání dostal,  
to je naprosto přirozené, protože  
to, že se uděluje státní vyznamenání,  
že uděluje prezident Republiky,  
tak to znamená, že  
těmi oceněními také

vyjadřuje svůj  
pohled na ten svět, nějaké své hodnoty  
to, co považuje za důležité  
a tak dále, a myslím si,  
že až na výmky  
a možná, že ani ty výmky neexistují,  
tak bychom nenašli  
významné lidi, kteří by byli  
v příjmem rozporu  
s tím prezidentem, který tehdy oceněval  
ty lidi na svět, na hodnoty a tak dále.  
Mozdíky Petře,  
že jsme o tom mohli společni tady mluvit.  
Rado se stalo.  
Tohle už je všechno z Vinohradské 12.  
z pravodajského podkástu  
Českého rozhlasu.  
Dnes s Petrem Hartmanem  
naším politickým komentátorem  
probrali jsme udílení  
státních vyznamenání a vůbec to všechno,  
co se přihodilo na domácí politické  
scéně ve svátek 28. Řínat.  
Vinohradská 12. má nachystané  
na příští dny skvělé hosty,  
skvělá témata.  
Nechte se překvapit.  
Na slyšenou zítra.